ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 11ης Ιουλίου 1996 *

Στην υπόθεση C-148/96 P(R),

Anthony Goldstein, ιατρός, κάτοικος Λονδίνου, εκπροσωπούμενος από τον Raymond St John Murphy, solicitor,

αναιρεσείων

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 27 Φεβρουαρίου 1996 ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-235/95 R, Goldstein κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή), και με την οποία ζητείται η αναίρεση της διατάξεως αυτής, καθώς και η λήψη των αιτουμένων προσωρινών μέτρων,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Richard Lyal, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα G. Tesauro,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 3 Μαΐου 1996, ο αναιρεσείων άσκησε, σύμφωνα με το άρθρο 168 Α της Συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 50, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της διατάξεως που εξέδωσε ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στις 27 Φεβρουαρίου 1996, Τ-235/95 R, Goldstein κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, στο εξής: αναιρεσιβαλλομένη διάταξη), και με την οποία απέρριψε την αίτηση με την οποία είχε ζητηθεί να διαταχθεί η Επιτροπή να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να αποτρέψει την εκ μέρους των αρμοδίων αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου εφαρμογή ορισμένων ειδικών διατάξεων του European Specialist Medical Qualifications Order 1995 — της νέας βρετανικής νομοθεσίας που θεσπίστηκε για την εκτέλεση της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους (ΕΕ L 165, σ. 1) — έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της κυρίας προσφυγής που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 1995, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση λήψεως ορισμένων προσωρινών μέτρων υπέρ του αναιρεσείοντος.

2 Το ιστορικό της διαφοράς περιγράφεται στην αναιρεσιβαλλομένη διάταξη ως εξής:

«1 Ο Goldstein είναι ιατρός, Βρετανός υπήκοος και κάτοικος Ηνωμένου Βασιλείου. Πραγματοποίησε σπουδές ειδικεύσεως στη ρευματολογία, μετά το πέρας των οποίων του απονεμήθηκε, τον Ιανουάριο του 1990, το Certificate of specialist training, το οποίο χορηγείται από το General Medical Council (γενικό ιατρικό συμβούλιο, στο εξής: GMC), κατ' εφαρμογήν του Medical

Qualifications (EEC Recognition) Order 1977 (SI 1977 αριθ. 827), όπως τροποποιήθηκε με τον Medical Nursing Dental and Veterinary Qualifications (EEC Recognition) Order 1983 (SI 1982 αριθ. 1076), που αποτελούσε τον τότε ισχύοντα εκτελεστικό κανονισμό της οδηγίας 75/362/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων ιατρικής και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 196), και της οδηγίας 75/363/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της ιδίας ημερομηνίας, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τις δραστηριότητες των ιατρών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 209). Οι οδηγίες αυτές κωδικοποιήθηκαν μεταγενεστέρως με την οδηγία 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους (ΕΕ L 165, σ. 1, στο εξής: οδηγία 93/16).

2 Το GMC είναι επαγγελματικός σύλλογος ο οποίος έχει συσταθεί με νόμο. Σήμερα διέπεται από τον Medical Act του 1983. Συγκροτείται κατά πλειοψηφία από μέλη εκλεγόμενα από τους ιατρούς. Το GMC είναι επιφορτισμένο με τη θέσπιση των κανόνων ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος στο Ηνωμένο Βασίλειο και έχει πειθαρχική δικαιοδοσία. Είναι υπεύθυνο για την κατ' έτος δημοσίευση του "μητρώου ιατρών" (medical register), τον επίσημο κατάλογο των εγγεγραμμένων στον σύλλογο ιατρών. Ο Goldstein ενεγράφη στον κατάλογο αυτόν το 1978 (παράρτημα του εγγράφου της Επιτροπής της 9ης Φεβρουαρίου 1995, σημείο 14, παράρτημα 11, του δικογράφου της προσφυγής).

3 Σύμφωνα με τις συμπίπτουσες παρατηρήσεις των διαδίκων, το GMC χορηγούσε το Certificate of specialist training στα πρόσωπα τα οποία είχαν συμπληρώσει τις ελάχιστες περιόδους ειδικεύσεως που απαιτούν τα άρθρα 4 και 5 της ως άνω οδηγίας 93/16 και τα οποία χαρακτηρίζονται από τον ενδιαφερόμενο ως "κοινοτικοί ειδικοί ιατροί". Ο προμνησθείς Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977 προέβλεπε την εγγραφή του ονόματος των «προσώπων που κατέχουν αναγνωρισμένο τίτλο ειδικότητας» σε "κατάλογο ειδικών ιατρών" (specialist list), τον οποίο το GMC μπορούσε να δημοσιεύσει εάν το έκρινε σκόπιμο. Σύμφωνα με τα στοχεία που παρέσχε ο ενδιαφερόμενος, το GMC αποφάσισε να μη δημοσιεύσει τον κατάλογο. Ο Goldstein είναι εγγεγραμμένος σ' αυτόν τον "κατάλογο ειδικών ιατρών".

4 Εξάλλου, ο απονεμόμενος εντός του Ηνωμένου Βασιλείου τίτλος του ειδικού ιατρού που πρέπει να αναγνωρίζεται από τα άλλα κράτη μέλη,

σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16, που επαναλαμβάνει τη διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας οδηγίας 75/362/ΕΟΚ, είναι το "Certificate of completion of specialist training (πιστοποιητικό ειδικεύσεως), χορηγούμενο από την αρμόδια προς τούτο εξουσιοδοτημένη αρχή" (στο εξής: CCST).

5 Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή, στο Ηνωμένο Βασίλειο, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1991, η απόκτηση πλήρους ειδικεύσεως δεν πιστοποιούνταν με τη χορήγηση πιστοποιητικού. Αντί πιστοποιητικού, οι ειδικοί ιατροί ελάμβαναν μια αναγνώριση της ειδικότητάς τους υπό μορφή "επίσημης αναγνωρίσεως" εκ μέρους του αρμόδιου για την παροχή της εκπαιδεύσεως οργάνου, βάσει του οποίου μπορούσαν να διοριστούν σε θέσεις "consultants" — που αντιστοιχούν στον πλέον υψηλό βαθμό της ιεραρχίας των νοσοκομειακών ιατρών — στο πλαίσιο του National Health Service (Εθνικού Συστήματος Υγείας, στο εξής: NHS). Από την 1η Ιανουαρίου 1991, η χορήγηση πιστοποιητικού περί αποκτήσεως ειδικεύσεως (αντίστοιχης της επίσημης αναγνωρίσεως) σημειώνεται με την προσθήκη του γράμματος "T" δίπλα στο όνομα του ενδιαφερομένου στο "μητρώο ιατρών".

6 Κατά το τότε ισχύον καθεστώς, η μόνη τυπική προϋπόθεση για την άσκηση γενικής ή ειδικής ιατρικής ήταν η εγγραφή στο "μητρώο ιατρών" χωρίς περιορισμούς ("full registration"), τα δε πρόσωπα των οποίων το ονοματεπώνυμο περιλαμβανόταν στον "κατάλογο ειδικών ιατρών" είχαν το δικαίωμα να ασκούν την ειδικότητά τους στο Ηνωμένο Βασίλειο, εφόσον ήταν εγγεγραμμένοι στο "μητρώο ιατρών", σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχε η Επιτροπή (βλ. το έγγραφο της 20ής Ιανουαρίου 1994 και το παράρτημα του εγγράφου της 9ης Φεβρουαρίου 1995, παραρτήματα 8, σημείο 14, και 11, σημείο 27, του δικογράφου της προσφυγής). Πάντως, σύμφωνα με τα συγκλίνοντα πληροφοριακά στοιχεία των διαδίκων, η επίσημη αναγνώριση ή ο διορισμός σε θέση «consultant» στο πλαίσιο του NHS συνιστούσαν, στην πράξη, προϋπόθεση για την επιτυχή άσκηση μιας ειδικότητας στην ελεύθερη άσκηση της ιατρικής.

7 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι η κατοχή του Certificate of specialist training δεν αρκούσε για την επίσημη αναγνώριση των ενδιαφερομένων ή για τον διορισμό τους ως "consultant" στο Ηνωμένο Βασίλειο, η Επιτροπή θεώρησε ότι η χορήγηση αυτών των πιστοποιητικών, σκοπός των οποίων ήταν, κατ' αυτήν, η παροχή της δυνατότητας ασκήσεως ειδικότητας σε άλλο κράτος μέλος, αντέβαινε στις περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και τίτλων διατάξεις της οδηγίας 93/16. Συγκεκριμένα,

κατά το καθού όργανο, οι σχετικές με την εκπαίδευση διατάξεις που περιέχονται στα άρθρα 4 και 5 της ιδίας οδηγίας καθορίζουν απλώς τις ελάχιστες προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να χορηγηθεί από κράτος μέλος δίπλωμα ιατρικής ειδικότητας. Τα κράτη μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να προβλέψουν μεγαλύτερες περιόδους εκπαιδεύσεως, οπότε δεν μπορεί, κατά την Επιτροπή, να χορηγηθεί δίπλωμα ιατρικής ειδικότητας παρά μόνο μετά την ολοκλήρωση της εκπαιδεύσεως αυτής. Συνεπώς, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά του Ηνωμένου Βασιλείου, επικαλούμενη παράβαση της οδηγίας 93/16 ιδίως ως προς το ζήτημα αυτό, γεγονός το οποίο οδήγησε τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου να θεσπίσουν, το 1995, νέο κανονισμό προς εκτέλεση της οδηγίας, τον European Specialist Medical Qualifications Order 1995 (κανονισμός του 1995 περί των απαιτουμένων προσόντων για την άσκηση ιατρικής ειδικότητας στην Ευρώπη, SI 1995, αριθ. 3208), ο οποίος τροποποιεί το καθεστώς που ίσχυε για τις ιατρικές ειδικότητες στο Ηνωμένο Βασίλειο και του οποίου οι περισσότερες διατάξεις τέθηκαν σε ισχύ στις 12 Ιανουαρίου 1996.

8 Δυνάμει του νέου αυτού κανονισμού, το GMC παραμένει αρμόδιο για την εγγραφή στο μητρώο και για την αναγνώριση των τυπικών προσόντων, ενώ ένα νεοσυσταθέν όργανο, η Specialist Training Authority of the medical Royal Colleges (Αρμόδια για την Ειδική Ιατρική Εκπαίδευση Αρχή των Βασιλικών Ιατρικών Συλλόγων, στο εξής: STA), καθίσταται αρμόδιο σε θέματα εκπαιδεύσεως των ειδικευμών ιατρών στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η STA χορηγεί CCST στα πρόσωπα τα οποία έχουν πραγματοποιήσει εγκεκριμένη εκπαίδευση ειδικεύσεως. Το GMC καταρτίζει και δημοσιεύει έναν "κατάλογο ειδικών ιατρών" (specialist register), ο οποίος περιλαμβάνει το όνομα των κατόχων CCST καθώς και όσων κατέχουν τίτλο χορηγηθέντα εντός άλλης χώρας του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και αναγνωριζόμενο δυνάμει της οδηγίας 93/16. Όσον αφορά τους ιατρούς που είχαν ήδη τίτλο ειδικότητας κατά τον χρόνο ενάρξεως της ισχύος της νέας ρυθμίσεως, οι ιατροί αυτοί δικαιούνται, σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση, να περιληφθεί το ονοματεπώνυμό τους στον κατάλογο ειδικών ιατρών εφόσον προσκομίσουν στη Γραμματεία του GMC απόδειξη περί του ότι: 1) είναι ή υπήρξαν "consultants" σε μια ιατρική ειδικότητα εκτός της γενικής ιατρικής ή 2) είναι επισήμως αναγνωρισμένοι ή έχουν αποδείξει 3.α) ότι έχουν πραγματοποιήσει εκπαίδευση ειδικότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο και ότι η εκπαίδευση αυτή ανταποκρινόταν στις προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως στην ειδικότητα αυτή εντός του Ηνωμένου Βασιλείου όταν την πραγματοποίησαν, ή 3.β) ότι απέκτησαν στην ειδικότητα αυτή στο Ηνωμένο Βασίλειο διπλώματα ισοδύναμα προς CCST της ειδικότητας αυτής. Ο προαναφερθείς Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1977, ο οποίος προέβλεπε την τήρηση του ως άνω "καταλόγου ειδικών ιατρών", καταργήθηκε.

9 Σύμφωνα με συμπίπτουσες παρατηρήσεις των διαδίκων, ο Goldstein δεν είναι επισήμως αναγνωρισμένος και ουδέποτε διορίστηκε "consultant". Δεν είναι κάτοχος CCST χορηγηθέντος από το αρμόδιο για την παροχή της εκπαιδεύσεως όργανο.

10 Ωστόσο, κατά την Επιτροπή, τα πρόσωπα τα οποία, όπως ο αιτών, είναι κάτοχοι του Certificate of specialist training θα μπορούσαν να έχουν τη δυνατότητα, εφόσον δικαιολογούν επαρκή συμπληρωματική εκπαίδευση ή πείρα, να ζητήσουν την εγγραφή τους στον κατάλογο ειδικών ιατρών δυνάμει της νέας ρυθμίσεως.

11 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η διοικητική διαδικασία εξελίχθηκε ως ακολούθως. Ο Goldstein, αντιμετωπίζοντας δυσκολίες στην άσκηση της ιατρικής στο Ηνωμένο Βασίλειο με την ειδικότητα του ρευματολόγου, υπέβαλε, στις 10 Αυγούστου 1993, καταγγελία στην Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), κατά της θίγουσας, κατ' αυτόν, τον ανταγωνισμό πρακτικής που εφαρμόζει το GMC και οι λοιπές αρμόδιες αρχές στον τομέα της εκπαιδεύσεως και της χορηγήσεως τίτλων ιατρικής ειδικεύσεως. Κατά τον Goldstein, το GMC αποτελεί επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων απαρτιζόμενη από ιατρούς. Κατέχει δεσπόζουσα θέση στο μέτρο που διαθέτει το εκ του νόμου μονοπώλιο χορηγήσεως και καταχωρίσεως των τίτλων "κοινοτικού ιατρού", καθώς και ελέγχου της δραστηριότητάς τους, στο Ηνωμένο Βασίλειο. Από συμπίπτουσες παρατηρήσεις των διαδίκων προκύπτει ότι ο Goldstein προσήψε, κατ' ουσίαν, στο GMC, στους Royal Colleges of Medicine και στις λοιπές αρμόδιες για την εκπαίδευση αρχές ότι κάνουν χρήση της εξουσίας τους με σκοπό τον τεχνητό περιορισμό του αριθμού των ειδικών ιατρών προς όφελος των ιατρών του NHS, ιδίως των "consultants", και εις βάρος των "κοινοτικών ειδικών ιατρών" και των δυνητικών "καταναλωτών", κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ. Ο Goldstein προσήψε, ειδικότερα, στο GMC ότι ηρνείτο να σημειώσει, στο "μητρώο ιατρών", μνεία της ιδιότητας ειδικού ιατρού για τα πρόσωπα που είναι κάτοχοι του Certificate of specialist training. Υποστήριξε, επίσης, ότι οι επιβαλλόμενοι από το GMC κανόνες, οι οποίοι εμπόδιζαν την άμεση πρόσβαση στους ειδικούς ιατρούς και απαγόρευαν την προβολή των ιατρών αυτών στο κοινό, συνιστούσαν περιορισμό του ελεύθερου ανταγωνισμού. Τέλος, κατήγγειλε το γεγονός ότι οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες απέδιδαν στους ασφαλισμένους μόνον τις αμοιβές των ειδικών ιατρών οι οποίοι είτε είχαν την ιδιότητα του "consultant" είτε είχαν επισήμως αναγνωριστεί από το αρμόδιο για την εκπαίδευση όργανο.

12 Στις 18 Νοεμβρίου 1994, ο Goldstein ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει θέση επί της καταγγελίας του. Με έγγραφο της 9ης Φεβρουαρίου 1995 (συνημμένο 11 του δικογράφου της προσφυγής), η Επιτροπή πληροφόρησε τον ενδιαφερόμενο ότι δεν είχε την πρόθεση να δώσει συνέχεια στην καταγγελία αυτή και τον κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 37). Ο Goldstein υπέβαλε τις παρατηρήσεις του με επιστολή της 12ης Σεπτεμβρίου 1995 (παράρτημα 12 του δικογράφου της προσφυγής).

13 Σύμφωνα με συμπίπτουσες παρατηρήσεις των διαδίκων, ο Goldstein, συγχρόνως με την κατάθεση της καταγγελίας του στις 10 Αυγούστου 1993, ζήτησε τη λήψη προσωρινών μέτρων προκειμένου να παρασχεθεί στους ιατρούς που κατείχαν τα τυπικά προσόντα που απαριθμεί η οδηγία η δυνατότητα να ασκούν την ειδικότητά τους στο Ηνωμένο Βασίλειο. Από το έγγραφο, ιδίως, της Επιτροπής της 20ής Ιανουαρίου 1994, με το οποίο απορρίφθηκε το αίτημα αυτό (παράρτημα 8 του δικογράφου της προσφυγής), προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος ζήτησε ειδικότερα από την Επιτροπή να απαιτήσει: 1) την προσθήκη, στο μητρώο ιατρών, ειδικού διακριτικού σήματος δίπλα στο ονοματεπώνυμο των κατόχων τίτλου ιατρικής ειδικότητας αναγνωριζομένου δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16· 2) τη δημοσίευση και κυκλοφορία σε όλα τα κράτη μέλη ενός χωριστού καταλόγου των κατόχων τέτοιου τίτλου· 3) την απόσυρση του "μητρώου ιατρών" και 4) τη χορήγηση αδείας ασκήσεως ειδικότητας και χρησιμοποιήσεως του τίτλου ειδικότητας μόνο στους κατόχους ενός τέτοιου τίτλου. Προς θεμελίωση του επείγοντος της λήψεως των ζητηθέντων προσωρινών μέτρων, ο Goldstein υποστήριξε ότι το γεγονός ότι εμποδίζονται οι ιατροί — οι οποίοι, όπως αυτός, είχαν πραγματοποιήσει εκπαίδευση ειδικεύσεως σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προμνησθείσας κοινοτικής οδηγίας — να ασκούν υπό συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού την ειδικότητά τους στο Ηνωμένο Βασίλειο συνιστούσε μη ανεκτή προσβολή του γενικού συμφέροντος. Συναφώς, ο Goldstein επικαλέσθηκε την ανάγκη προλήψεως του κινδύνου θεσπίσεως μιας νέας ρυθμίσεως εμποδίζουσας τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Εξάλλου, υποστήριξε ότι η πρακτική την οποία κατήγγειλε ήταν ικανή να του προξενήσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη. Ως προς το τελευταίο αυτό θέμα, ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι συνέτρεχε περίπτωση επείγοντος καθόσον, σύντομα, θα εξαντλούσε τα διαθέσιμα ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου και θα ήταν αναγκασμένος να επωμισθεί τα έξοδα της μη ευδοκιμήσασας προσφυγής που είχε ασκήσει κατά του Υπουργού Υγείας.

14 Με το προμνησθέν έγγραφο της 20ής Ιανουαρίου 1994, το αίτημα αυτό απορρίφθηκε από την Επιτροπή με την αιτιολογία ότι δεν είχε αποδειχθεί το

κατεπείγον, το οποίο θα δικαιολογούσε τη λήψη προσωρινών μέτρων. Η Επιτροπή έκρινε ότι η καταγγελλόμενη κατάσταση δεν ήταν ανυπόφορη για τη δημόσια τάξη, καθόσον, εν πάση περιπτώσει, οι 773 ιατροί που ήταν εγγεγραμμένοι στον "κατάλογο ειδικών ιατρών" μπορούσαν να ασκούν την ειδικότητά τους και να ενημερώσουν συναφώς τους ιατρούς γενικής ιατρικής. Όσον αφορά τον υποτιθέμενο κίνδυνο από ενδεχόμενη θέσπιση νέας ρυθμίσεως, η Επιτροπή αντέτεινε ότι ο ενδιαφερόμενος στηριζόταν σε μια απλή έκθεση σχετικά με τις ενέργειες που έπρεπε να γίνουν για την ευθυγράμμιση της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου προς την οδηγία 93/16, η οποία είχε υποβληθεί στον Υπουργό Υγείας. Ωστόσο, ο υπουργός δεν είχε ακόμα ανακοινώσει ποια νομοθεσία θα πρότεινε η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου κατόπιν της εκθέσεως αυτής. Όσον αφορά τον κίνδυνο προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης στον ίδιο τον αιτούντα, η Επιτροπή εξέφρασε την άποψη ότι δεν υπήρχε καμία συνάφεια μεταξύ της υποτιθεμένης βλάβης και των ζητουμένων μέτρων.

15 Ο αιτών υπέβαλε, στις 28 Απριλίου 1994, δεύτερη αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, η οποία απορρίφθηκε από την Επιτροπή με έγγραφο της 20ής Ιουνίου 1994 (παράρτημα 9 του δικογράφου της προσφυγής).

16 Με επιστολές της 26ης Μαΐου, της 4ης Ιουλίου, της 12ης Αυγούστου και της 28ης Σεπτεμβρίου 1994, καθώς και της 21ης Ιουνίου και της 3ης Ιουλίου 1995 (παραρτήματα 1 έως 4, 6 και 7 του δικογράφου της προσφυγής), ο Goldstein υπέβαλε και άλλες αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων και προέβαλε συμπληρωματικά νομικά και πραγματικά επιχειρήματα, απτόμενα, αφενός, του χαρακτήρα της φερομένης ως θίγουσας τον ανταγωνισμό πρακτικών που εφαρμόζει το GMC στο πλαίσιο του Medical Qualifications (EEC Recognition) Order 1997 και, αφετέρου, των διαδικασιών που είχε κινήσει ο ενδιαφερόμενος ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Με μία από τις αιτήσεις αυτές ζήτησε από την Επιτροπή να αναθεωρήσει, υπό το φως των ως άνω νέων επιχειρημάτων, την απόφασή της περί μη λήψεως προσωρινών μέτρων, η οποία ανακοινώθηκε στον αιτούντα με το προμνησθέν έγγραφο της 20ής Ιανουαρίου 1994. Εξάλλου, ο αιτών ζήτησε τη λήψη διαφόρων προσωρινών μέτρων που αφορούσαν κατ' ουσίαν τη διαδικασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

17 Η Επιτροπή απέρριψε το σύνολο των αιτήσεων αυτών για τη λήψη προσωρινών μέτρων με έγγραφο της 16ης Οκτωβρίου 1995 (παράρτημα 10 του δικογράφου της προσφυγής).»

3 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Δεκεμβρίου 1995, ο αναιρεσείων ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 1995, με την οποία επιβεβαιώθηκε η απόρριψη των αιτουμένων προσωρινών μέτρων.

4 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Ιανουαρίου 1996, ο αναιρεσείων υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΚ, αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, με την οποία ζήτησε να διαταχθεί η Επιτροπή να λάβει αμελλητί όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των εννόμων συμφερόντων του κατά τη διάρκεια της εκδικάσεως της κυρίας υποθέσεως, προκειμένου να μην καταστεί η απόφαση που πρόκειται να εκδοθεί επί της κυρίας υποθέσεως κενή πρακτικού περιεχομένου, στο μέτρο που ο αναιρεσείων ισχυριζόταν ότι απειλείται με εξαφάνιση από την αγορά. Επομένως, τα ληπτέα μέτρα έπρεπε να εξασφαλίζουν στον αναιρεσείοντα, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, «το κοινοτικό καθεστώς» του ειδικευμένου στη ρευματολογία ιατρού. Προς τούτο, ο αναιρεσείων ζήτησε ειδικότερα να διαταχθεί η Επιτροπή να απαγορεύσει την εκ μέρους του οργάνου που δημιούργησε η νέα βρετανική νομοθεσία το 1995, ήτοι τη Specialist Training Authority of the medical Royal Colleges, άσκηση των εξουσιών που του ανέθετε η εν λόγω νομοθεσία στον τομέα της ιατρικής εκπαιδεύσεως των ειδικών ιατρών.

5 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων.

6 Κατά την αναιρεσιβαλλομένη διάταξη, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, που αφορούσε την εφαρμογή του νέου βρετανικού νομοθετικού καθεστώτος του 1995 που διέπει τις ιατρικές ειδικότητες, δεν εντασσόταν στο πλαίσιο της τελικής αποφάσεως που μπορούσε να εκδώσει το Πρωτοδικείο αποφαινόμενο επί της προσφυγής ακυρώσεως στην κύρια υπόθεση. Συγκεκριμένα, η απόφαση αυτή δεν θα μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, παρά να ακυρώσει την άρνηση της Επιτροπής να λάβει ορισμένα προσωρινά μέτρα κατά της πρακτικής που εφαρμόζουν οι αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο της παλαιότερης βρετανικής νομοθεσίας.

7 Προσέτι, στον βαθμό που η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων αφορούσε μέτρα τα οποία δεν είχαν προηγουμένως υποβληθεί στην Επιτροπή, η αναιρεσιβαλλομένη διάταξη θεώρησε ότι η αίτηση αυτή υπερέβαινε επίσης τα όρια

της αρμοδιότητας του κοινοτικού δικαστή, έργο του οποίου είναι να ασκεί τον δικαστικό έλεγχο της δράσεως της Επιτροπής στον τομέα του ανταγωνισμού και όχι να την υποκαθιστά κατά την άσκηση των εξουσιών που της έχουν απονεμηθεί.

8 Η διάταξη κατέληξε συναφώς ότι η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων έπρεπε κατά συνέπεια να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

9 Κατά τα λοιπά, η διάταξη τόνισε ότι οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που αφορούν, αφενός, το επείγον και, αφετέρου, το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της προσφυγής δεν επληρούντο στη συγκεκριμένη περίπτωση. Όσον αφορά το επείγον, η διάταξη διαπίστωσε ότι ο αναιρεσείων περιορίστηκε στο να αναφέρει ότι κινδυνεύει να χάσει τον τίτλο του ειδικού γιατρού, χωρίς ωστόσο να αποδείξει ότι ο κίνδυνος αυτός ήταν αναπόφευκτος. Επιπλέον, ακόμη και αν ο αναιρεσείων εστερείτο του τίτλου του κατά τη διάρκεια της εκδικάσεως της κυρίας υποθέσεως, η διάταξη τόνισε ότι δεν είχε αποδειχθεί το ανεπανόρθωτο της ζημίας αυτής. Όσον αφορά το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της προσφυγής, η διάταξη διαπίστωσε ότι ο λόγος του αναιρεσείοντος προς απόδειξη του ότι η αιτιολογία της Επιτροπής είναι ελλιπής, λόγω του ότι στην προσβαλλομένη απόφαση δεν γινόταν μνεία της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 1995, C-384/83, Alpine Investments (Συλλογή 1995, σ. I-1141), αφορούσε το ουσιαστικό ζήτημα του νομίμου χαρακτήρα των καταγγελλομένων από τον αναιρεσείοντα εθνικών μέτρων και, επομένως, δεν ήταν λυσιτελής, δεδομένου ότι η προσβαλλομένη απόφαση ανέφερε ως αποκλειστική αιτιολογία το ότι τα αιτούμενα μέτρα δεν ήσαν επείγοντα.

10 Στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ζητεί από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου να εξαφανίσει την αναιρεσιβαλλομένη διάταξη, να διατάξει την Επιτροπή να λάβει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για την προστασία των εννόμων συμφερόντων του και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

11 Η Επιτροπή υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 31 Μαΐου 1996.

12 Δεδομένου ότι οι γραπτές παρατηρήσεις των διαδίκων περιέχουν όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να κριθεί η αίτηση αναιρέσεως, παρέλκουν οι προφορικές εξηγήσεις τους.

Επιχειρήματα του αναιρεσείοντος

13 Ο αναιρεσείων στηρίζει την παρούσα αίτηση αναιρέσεως σ' ένα μοναδικό λόγο που αφορά τον ελλιπή χαρακτήρα της αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

14 Οι παρατηρήσεις του αναιρεσείοντος συνίστανται κατ' ουσίαν σε εξαντλητική υπενθύμιση όλων των επί της ουσίας επιχειρημάτων που είχε υποβάλει στην Επιτροπή στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, κατόπιν δε στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

15 Όσον αφορά ειδικότερα την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται καταρχάς ότι, αντίθετα προς τα αναφερόμενα στη διάταξη αυτή, το αντικείμενο της κυρίας προσφυγής προσομοιάζει με το αντικείμενο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, δηλαδή συνίσταται στη λήψη προσωρινών μέτρων που θα παρέχουν τη δυνατότητα στον αναιρεσείοντα να ασκεί εμπορικώς αποδοτικό επάγγελμα ως «κοινοτικός ειδικός ιατρός», παρέχων ιατρικές υπηρεσίες στον τομέα της ρευματολογίας από το Ηνωμένο Βασίλειο στους ασθενείς εντός του εδάφους των κρατών μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 93/16. Ο αναιρεσείων φρονεί ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής, μολονότι αναφέρεται σε ορισμένες πρακτικές του GMC υπό το κράτος της προϊσχύσασας βρετανικής νομοθεσίας, μπορεί να ερμηνευθεί ως καταλαμβάνουσα κατ' ουσίαν τα προσωρινά μέτρα που ζήτησε από το Πρωτοδικείο.

16 Ο αναιρεσείων τονίζει εν συνεχεία ότι η επιχειρηματολογία περί ελλείψεως του επείγοντος δεν αιτιολογήθηκε ορθώς στην αναιρεσιβαλλομένη διάταξη. Ο αναι-

ρεσείων φρονεί συναφώς ότι απέδειξε επαρκώς την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης· υπενθυμίζει ότι δεν μπορεί να αναλαμβάνει ασθενείς που καλύπτονται από ασφαλιστικό σύστημα υγειονομικής περιθάλψεως, δεδομένου ότι η πλειονότητα των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών δεν αποδίδουν στους ασφαλισμένους τις δαπάνες για παροχή υπηρεσιών ειδικών ιατρών οι οποίοι δεν είναι «consultants» ή δεν κατέχουν πιστοποιητικό «higher specialist training»· υπενθυμίζει επίσης ότι, βάσει των σχετικών κανόνων περί διαφημήσεως που έχει θεσπίσει το GMC, δεν δικαιούται να προβάλλεται απευθείας στο κοινό για να γίνει γνωστός· υπενθυμίζει τέλος ότι οι γενικοί ιατροί παραπέμπουν συνήθως τους ασθενείς τους στους «consultunts» και ότι το GMC, χωρίς να το απαγορεύει, συμβουλεύει τους ειδικούς ιατρούς να μη δέχονται ασθενείς που αποτείνονται απευθείας σ' αυτούς. Ο αναιρεσείων φρονεί ότι η βλάβη αυτή είναι ανεπανόρθωτη καθότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν έχει καμία εναλλακτική λύση ώστε να μπορεί να ασκεί τη δραστηριότητα του ειδικού ρευματολόγου σύμφωνα με τη ρύθμιση που προβλέπει η οδηγία 93/116.

17 Όσον αφορά το εκ πρώτης όψεως βάσιμο, ο αναιρεσείων εκθέτει ότι οι αρχές που εισήγαγε η προπαρατεθείσα απόφαση Alpine Investments αποτελούν a priori τη βάση για να αιτιολογηθεί η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, δεδομένου ότι οι κανόνες που διέπουν τη διαφήμιση των υπηρεσιών των ειδικών ιατρών στο Ηνωμένο Βασίλειο του στερούν τη δυνατότητα να ασκήσει εμπορικώς αποδοτικό επάγγελμα, καθόσον απαγορεύουν την ανεύρεση πελατών κατ' οίκον μέσω τηλεφώνου.

Επιχειρήματα της αναιρεσίβλητης

18 Η Επιτροπή τονίζει καταρχάς ότι οι περισσότερες από τις σκέψεις που αναπτύσσονται στην αίτηση αναιρέσεως δεν ασκούν επιρροή στην εκτίμηση του κύρους της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

19 Όσον αφορά το παραδεκτό της αιτήσεως λήψεως των προσωρινών μέτρων, η Επιτροπή φρονεί ότι ορθώς ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου αρνήθηκε να παράσχει στον αναιρεσείοντα τη δυνατότητα να προσβάλει εμμέσως τη νέα βρετα-

νική νομοθεσία υπό τον μανδύα της αιτήσεως προσωρινών μέτρων υποβληθείσας στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 1995.

20 Η Επιτροπή φρονεί επίσης ότι ο αναιρεσείων, δεχόμενος ότι θα μπορούσε να αρχίσει εκ νέου να ασκεί τη δραστηριότητα του ειδικού γιατρού σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της προσφυγής του επί της ουσίας, επιβεβαίωσε την εκτίμηση του Πρωτοδικείου ότι η προβαλλομένη βλάβη δεν ήταν σε καμία περίπτωση ανεπανόρθωτη.

21 Τέλος, η Επιτροπή τονίζει ότι με την αίτηση αναιρέσεως δεν αμφισβητείται η συλλογιστική της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως όσον αφορά την έλλειψη του εκ πρώτης όψεως βασίμου της κυρίας προσφυγής.

Εκτίμηση

22 Κατά το άρθρο 51 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται σε νομικά ζητήματα και ως λόγοι αναιρέσεως πρέπει να προβάλλονται η αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου, οι πλημμέλειες κατά την ενώπιόν του διαδικασία ή η παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Πρωτοδικείο. Επειδή οι προαναφερθείσες διατάξεις έχουν επίσης εφαρμογή επί των αναιρέσεων που ασκούνται σύμφωνα προς το άρθρο 50, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, η παρούσα αίτηση αναιρέσεως πρέπει να περιοριστεί μόνον στα νομικά ζητήματα, αποκλειομένης οποιασδήποτε αμφισβητήσεως της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη ο δικάσας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής για να απορρίψει την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων [βλ., διάταξη της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 18].

23 Από το άρθρο 112, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας προκύπτει επίσης ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να αναφέρει επακριβώς τα επικρινόμενα στοιχεία της διατάξεως καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη του αναιρετικού αιτήματός της.

24 Κατά πάγια νομολογία, δεν πληροί την απαιτούμενη αυτή προϋπόθεση η αίτηση αναιρέσεως η οποία περιορίζεται στην επανάληψη ή στην κατά γράμμα παράθεση των λόγων και επιχειρημάτων που έχουν ήδη προβληθεί ενώπιον του Πρωτοδικείου, περιλαμβανομένων και εκείνων που στηρίζονται σε πραγματικούς ισχυρισμούς που έχουν ρητώς απορριφθεί από αυτό· πράγματι, μια τέτοια αίτηση αναιρέσεως αποτελεί στην πραγματικότητα αίτηση απλής επανεξετάσεως της ασκηθείσας ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής, πράγμα που, σύμφωνα με το άρθρο 49 του Κανονισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του τελευταίου (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη της 17ης Οκτωβρίου 1995, C-62/94 P, Turner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3177, σκέψη 17).

25 Περαιτέρω, όσον αφορά την επιβαλλόμενη αιτιολόγηση μιας διατάξεως εκδοθείσας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν μπορεί να απαιτείται από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να αποφαίνεται ρητώς επί όλων των πραγματικών και νομικών ζητημάτων που θίγονται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων. Αρκεί οι λόγοι τους οποίους έκρινε βάσιμους να αιτιολογούν προσηκόντως, ενόψει των περιστάσεων της υποθέσεως, τη διάταξή του και να καθιστούν δυνατή την εκ μέρους του Δικαστηρίου άσκηση του δικαστικού ελέγχου (βλ., προπαρατεθείσα διάταξη Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., σκέψη 58).

26 Όσον αφορά την παρούσα αίτηση αναιρέσεως, πρέπει να τονιστεί ότι οι σκέψεις που ανέπτυξε ο αναιρεσείων συνίστανται κατ' ουσίαν σε απλή επανάληψη των παρατηρήσεων που είχε υποβάλει στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, και τις οποίες εν συνεχεία υπέβαλε ενώπιον του Προέδρου του Πρωτοδικείου. Οι σκέψεις αυτές, που αφορούν τη λειτουργία της ιατρικής αγοράς στο Ηνωμένο Βασίλειο και την εφαρμογή των άρθρων 85, 86 και 90 της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και την ερμηνεία της οδηγίας 93/16 και τη μεταφορά της στο κράτος αυτό, ουδεμία επιρροή ασκούν στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως. Συγκεκριμένα, οι σκέψεις αυτές δεν αφορούν — και, συνεπώς, δεν μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω — τα συμπεράσματα της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ότι το αντικείμενο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων δεν

συμπίπτει με εκείνο της κυρίας προσφυγής και ότι δεν αποδείχθηκε ούτε η ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης ούτε το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της προσφυγής.

27 Επομένως, πρέπει απλώς να εξεταστεί αν από τα λιγοστά επιχειρήματα της αιτήσεως αναιρέσεως που προβλήθηκαν ειδικώς κατά της αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει έλλειψη ή πλημμέλεια της εν λόγω αιτιολογίας.

28 Όσον αφορά την περί επείγοντος προϋπόθεση, βάσει της οποίας πρέπει να αποδεικνύεται η σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη, η διάταξη διαπίστωσε ότι ο αναιρεσείων, αφενός, περιορίστηκε να αναφέρει ότι κινδύνευε να απολέσει τον τίτλο του ειδικού ιατρού, χωρίς να λάβει υπόψη τη δυνατότητα που του παρείχε η νέα νομοθεσία να εγγραφεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στο «μητρώο των ειδικών ιατρών», και, αφετέρου, δεν διευκρίνισε υπό ποία έννοια η προσωρινή απώλεια του τίτλου του ως ειδικού ιατρού συνιστούσε ανεπανόρθωτη βλάβη.

29 Ο αναιρεσείων περιορίζεται να προβάλει κατά της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ότι η βλάβη του είναι ανεπανόρθωτη εφόσον, ελλείψει προσωρινών μέτρων, δεν θα είχε καμία εναλλακτική δυνατότητα να παράσχει υπηρεσίες ειδικού ιατρού σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 93/16.

30 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι — ακόμη και αν υποτεθεί ότι αποδείχθηκε η λόγω της νέας νομοθεσίας αδυναμία του αναιρεσείοντος να ασκήσει αποδοτικώς το επάγγελμα του ειδικού ιατρού — η αναιρεσιβαλλομένη διάταξη αναγνώρισε οριστικώς το γεγονός ότι ο αναιρεσείων θα μπορούσε να ασκήσει εκ νέου τη δραστηριότητά του σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της κύριας προσφυγής του και ότι αυτό εξάλλου δεν αμφισβητήθηκε στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως. Περαιτέρω, ο αναιρεσείων δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα προς αντίκρουση της συλλογιστικής της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, σύμφωνα με την οποία, εφόσον ο αναιρεσείων δεν προσκόμισε το παραμικρό σχετικό στοιχείο, δεν μπορεί να τεκμαρθεί ότι, υπό τις ειδικές περιστάσεις της υποθέσεως, η προσωρινή διακοπή της δραστηριότητας του αναιρεσείοντος θα συνεπαγόταν δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, ακόμη και αν, εν συνεχεία, γινόταν κατ' ουσίαν δεκτή η κύρια προσφυγή του.

31 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προς το σημείο αυτό, δεδομένου ότι δεν αντικρούει τη συλλογιστική της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, σύμφωνα με την οποία ο αναιρεσείων δεν προσκόμισε κανένα ενδεικτικό στοιχείο σχετικό με την ύπαρξη ανεπανόρθωτης βλάβης.

32 Στον βαθμό που διαπιστώθηκε ότι η αναιρεσιβαλλομένη διάταξη αιτιολόγησε ορθώς και επαρκώς την περί ελλείψεως επείγοντος επιχειρηματολογία, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθούν τα επιχειρήματα του αναιρεσείοντος σχετικά με το παραδεκτό της αιτήσεώς του περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων καθώς και με την ύπαρξη του εκ πρώτης όψεως βασίμου της προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

33 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι λόγοι που προέβαλε ο αναιρεσείων απορρίφθηκαν, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 11 Ιουλίου 1996.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias